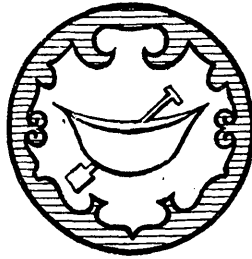

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁODZI

Redakcja i administracja
ul. Pomorska 18.

Administracja czynna od godz. 9—12 wp.
Redakcja od godz. 2—3 po południu.

Prenumerata: Kwartalnie . Mk. 8000.—
Miesięcznie . „ 2000.—

Ogłoszenie: Wiersz nonparelowy (cztery szpalty na stronie) Mk. 500.— Przed tekstem Mk. 1500.— za wiersz (dwie szpalty na stronie). Drobnie 200 marek za wyraz. Najmniejsze ogłoszenie mk. 2000.—

Cena egzemplarza 500 Marek

Nr 13. (183.)

Łódź, wtorek 3 kwietnia 1923 r.

Rok V.

Od administracji.

Wobec ogromnego wzrostu kosztów wydawnictwa wysokość prenumeraty „Dziennika Zarządu m. Łodzi” za kwartał bieżący podwyższona została do mk. 8000.—

Prenumerata miesięczna wynosi mk. 2000.—

Cena egzemplarza pojedynczego — mk. 500.—

Stawki opłat za ogłoszenia są następujące: za wiersz nonparelowy (4 szpalty na stronie) mk. 500.—, przed tekstem (na stronie 2 szpalty) mk. 1500.—, drobne—za wyraz mk. 200.—, najmniejsze ogłoszenie mk. 2000.—

CZ. ROKICKI.

Samorząd terytorjalny w odrodzonej Polsce.

Dawna Rzeczpospolita szlachecka opierała się na szerokim samorządzie ziemskim i wogóle na zasadach rozległej samorządności. Samorządność ta w okresie najbujniejszego rozkwitu, t. j. w XVI w., szła nawet tak daleko, że przybierała formy niebezpiecznego współzawodnictwa z uprawnieniami państwa, podważając jednolitość jego i zwartość. Ta polska dążność do samorządu, do ajmowania bezpośrednich spraw własnych we własne ręce, występuje zresztą we wszystkich okresach istnienia dawnej Polski. W okresie Rzeczypospolitej szlacheckiej tylko się potęgaje, niezmiernie. Widocznie tkwi ona głęboko w charakterze narodu. Że nie rozwinął się w dawnej Polsce samorząd inny, poza ziemskim i szlacheckim, że nawet przeciwnie — zmarniały stopniowo urządzenia samorządowe włościańskie i miejskie, to łatwo pojąć, gdy się zważy, że wszechwładza szlachty opanowała całe życie publiczne i wyczerpała je niejako sobą. Atoli miejscami, dzięki wyjątkowym okolicznościom pomyślnym, zdołały się zachować, nawet w okresie Rzeczypospolitej szlacheckiej ciekawe okazy samorządu ludowego, jakby na dowód powszechności tych zasad w aspo-sobienia narodowem. Szczególnie godne jest uwagi odwieczny samorząd

karpiowski bartników puszczańskich, t. zw. niekiedy „rzeczpospolita bartna“, która przetrwała do końca Rzeczypospolitej, a którą rozstroił dopiero rząd zaborecki. Samorząd ten dostępny był wszystkim mieszkającym Puszczy narówni, zasadzał się na wybieralność i urzędników i sędziów z pośród ogółu Karpiów oraz na odpowiedzialności urzędników przed ogółem. Z głębokich źródeł umiłowania wolności i swobody, tętniących w duszy polskiej, płynęła ta dążność, tak zgodna z nowoczesnymi pojęciami wolności obywatelskich.

Jakkolwiek żądanie samorządu było wypisane na wszystkich sztandarach walk ludów z rządami o konstytucję, jakkolwiek należało zawsze do t. zw. wolności konstytucyjnych, i zaspokajano je też naogół równoległe z wprowadzeniem ustroju parlamentarnego, to jednak samorząd nie jest bynajmniej tylko wykładnikiem liberalizmu politycznego. Jest w państwie nowoczesnym koniecznością administracyjną, warunkiem nieodzownym sprawności maszyny państwowej. Maszyna ta jest dziś tak złożona i tak głęboko maszą sięgać w życie jej odnogi, że nie sposób byłoby państwa samemu poddać wszystkim zadaniom, które stąd wynikają. Ciekawy więc obserwujemy przebieg, że w miarę rozrostu państwa, rozrost ten, przekroczywszy pewną granicę, aspołecznia się, że tak powiem. Zagarnawszy najprzód wiele funkcji, należących poprzednio do społeczeństwa, po pewnym okresie rozwoju, zwraca mu je napowrót, zazwyczaj wzmożone i urobione w pewnym charakterze publicznym.

Za niewoli olbrzymia część ziem polskich, t. j. ziemie trzymane przez Rosję, tak jakby nie miały samorządu. Wprawdzie samorząd gminny wprowadzono i w Królestwie Kongresowem i na kresach wschodnich niebawem po uwłaszczeniu, jednak w praktyce niewiele dało się wyzyskać te ustawy. Tłumiło bowiem życie samorządowe ogólne skrepowanie polityczne, samowola i podejrzliwość władz rządowych oraz niski poziom oświaty ludu i zbyt małe jego wyrobienie społeczne. Na kresach wschodnich samorząd ziemski, powiatowy i gubernjalny, t. zw. ziemstwa stołypinowskie i „margarynowe“, wprowadzono na krótko przed wojną, lecz i to bardzo ograniczono ich zakres działania i swobodę ruchów, co dopiero podczas wojny zmieniło się na lepsze. Wreszcie samorządu miejskiego nie było wcale w b. Królestwie Kongresowem; a na kresach — znów bardzo ograniczony. Pamiętne są targi w Damie rosyjskiej i zawzięte boje staczane przez posłów polskich o skromny okrojony samorząd miejski dla Królestwa, który Rosja zaprowadziła nareszcie — na wiosnę 1915 r., gdy Niemcy następowali na pięty jej cofającej się armji. Wspaniały tedy ten dar pozostał darem na papierze. Wkrótce zaprowadzili w Królestwie samorząd powiatowy i miejski okupanci. Był on nader ograniczony, dostosowany do ich przejściowych potrzeb wojennych, w obu okupacjach różny. Co do dwóch pozostałych zaborów, to w zaborze pruskim przeskadzała należytemu rozwojowi samorządu walka narodowa i usunięcie języka polskiego z tego samorządu, tudzież odpowiednio zbudowana klasowa ordynacja wyborcza. W Małopolsce samorząd rozwijał się nienajgorzej, jednak tu znów pewne wady w budowie szczebli samorządowych oraz przestarzała ordynacja z przed pół wieku również hamowały ten rozwój.

Pełniejszym życiem żyć poczyna samorząd nasz dopiero po odzyskaniu niepodległości. Rząd Moraczewskiego zaraz w pierwszych tygodniach swego urzędowania pośpiesznie wydaje szereg dekretów — bądź ustanawiających tymczasowo nową organizację samorządów, bądź zmieniających pewne przestarzałe działy ustaw dawno istniejących. Tak tedy 28. XI. 1918 r. wychodzi dekret o utworzeniu rad gminnych w b. Kongresówce. 5. 12. t. r. — dekret o ordynacji wyborczej powiatowej w b. Kon-

gresówce, 13. XII. t. r. — dekret o ordynacji wyborczej do rad miejskich w byłej Kongresówce, wreszcie 4. II. 1919, za gabinetu Paderewskiego — dekret o tymczasowej ordynacji powiatowej w b. zaborze rosyjskim. Następnie w ciągu 1919 roku zmieniono niektóre przepisy ordynacji samorządowych małopolskich, w ciągu zaś roku 1920 oraz 1921 ministerstwo b. dzielnicy pruskiej dokonało podobnych zmian w ustawach tamtej dzielnicy. Zmiany te idą przeważnie w kierunku demokratyzacji przestarzałych ordynacji oraz przepisów o powoływaniu władz samorządowych. Tylko na kresach wschodnich okoliczności przewlekłej wojny sprawiły, że tam w dziedzinie samorządu stosowano pewne wyjątkowe zasady, normowane rozporządzeniami b. Zarządu Cywilnego Ziemi Wschodnich. Obecnie stopniowo się zmienia te zarządzenia, zbliżając tamtejsze stosunki samorządowe do stosunków w reszcie b. zaboru rosyjskiego.

Ogólny kierunek prac prawodawczych nad samorządem polskim wytknęła Konstytucja marcowa, która w podstawowym w tej mierze artykule głosi: „Rzeczpospolita Polska, opierając swój ustrój na zasadzie szerokiego samorządu terytorjalnego, przekazuje przedstawicielstwom samorządu właściwy zakres ustawodawstwa, zwłaszcza z dziedziny administracji, kultury i gospodarstwa, który zostanie bliżej określony ustawami państwowymi“.

(Dokończenie nastąpi).

Obwieszczenia i Okólniki.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat m. Łodzi niniejszem podaje do publicznej wiadomości, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu zatwierdziło w dniu 27 marca r. b. za № SM. 1186/23, uchwałę Rady Miejskiej m. Łodzi z dnia 18 stycznia r. b. o ustaleniu, poczynając od dnia 1 stycznia 1923 roku, następujących opłat za świadczenia Biura Książ Stałej Ludności:

a) za wyciąg z ksiąg stałej ludności lub zaświadczenia przynależności gminnej, świadectwa stanu rodzinnego i t. p. dla jednej osoby — Mk. 1.500.—

b) za wyciąg z ksiąg stałej ludności dla dwu lub większej ilości osób Mk. 3.000.—

prócz normalnej opłaty kancelaryjnej, pobieranej na zasadzie uchwały Rady Miejskiej № VI z dnia 28 września 1922 roku.

Łódź, dnia 29 marca 1923 r.

Prezydent

(—) Rzewski.

Okólnik № 13.

W związku z kończącą się kadencją samorządową i zbliżającymi się wyborami do nowej Rady Miejskiej można zaobserwować wśród części personelu urzędniczego w czasie pracy biurowej objawy, niepożądane z punktu widzenia ogólnych interesów gospodarki komunalnej, a polegające na prowadzeniu zacieklej dyskusyj, pohopności do stawiania różnych horoskopów wyborczych i t. p. Objawy te, zakłócające pracę codzienną, nie licząc zupełnie z powagą i spokojem, niezbędnymi przy wykonywaniu obowiązków służbowych, wpływają nader ujemnie na sprawność i dokładność funkcjonowania aparatu biurowego, wreszcie usuwają na dalszy plan główną zasadę pracy urzędniczej — troskę o dobro miasta i ludności, bez względu na zmiany w składzie Magistratu i Rady Miejskiej.

Zaabsorbowanie amysłów urzędników podczas pracy biurowej sprawami, nie mającymi nic wspólnego z zakresem wykonywanych obowiązków służbowych, osłabia tętno pozytywnej pracy, dezorganizuje całą gospodarkę samorządową i w osta-

tecznej konsekwencji przynosi niepowetowany aszerbek tym, którym urzędnicy miejscy służą, t. j. ludności miasta.

Magistrat nie wątpi, że Pp. urzędnicy Zarządu Miejskiego wezmą pod głęboką rozagę słowa powyższe, podyktowane li-tylko myślą o interesach miasta, i że — opierając zawsze swój stosunek urzędniczy do kierowniczych organów samorządowych na zasadach lojalności, zafania i uczciwego spełniania wziętych na się obowiązków — nie dadzą nikomu powodów — ani teraz, ani w przyszłości do narzekań, skarg i utyskiwań. Tylko przy utrzymaniu tego warunku zmiana kadencji obecnego Magistratu będzie mogła odbyć się spokojnie i bez wstrząszeń, zagrażających niezbędnej ciągłości i prawidłowości gospodarki komunalnej.

Łódź, dnia 16 marca 1923 r.

Prezydent (—) Rzewski.

p. o. Dyrektor

Zarządu Głównego

(—) dr. Grinberg.

Okólnik № 14.

Niniejszem podaje się do wiadomości że:

1) Wynagrodzenia za pracę nadetatową zasadniczo się nie wypłaca. W wyjątkowych wypadkach Prezydentem Magistratu, na wniosek ławnika-przewodniczącego odnośnego wydziału, może zezwolić na pracę w godzinach nadetatowych za specjalnym wynagrodzeniem kilku pracowników miejskim.

Wnioski tego rodzaju winny zawierać:

a) imiona i nazwiska zainteresowanych pracowników i

b) przypuszczalną ilość godzin pracy nadobowiązkowej.

2) W myśl uchwały Magistratu № 134 z dnia 7 lutego 1922 r. wypłata pracownikom Zarządu Miejskiego wszelkich zaliczek na poczet poborów służbowych została wstrzymana aż do odwołania; zechcą preto kierownicy poszczególnych dzia-

łów gospodarki miejskiej poinformować o tem podwładnych sobie pracowników i żadnych podań o wypłatę zaliczek od nich nie przyjmować.

3) § 18 „Przepisów o uposażeniu pracowników miejskich m. Łodzi“ został uzupełniony uchwałą Rady Miejskiej № XIV z dnia 7 grudnia 1922 r. przez dodanie nowego punktu „e“ treści następującej:

„Komisja Kwalifikacyjna będzie mogła zaliczać do okresu wysługi lat nie tylko czas służby w Magistracie m. Łodzi, w służbie samorządowej lub państwowej polskiej, lecz również i . . . . c) czas pozostawiania danego urzędnika lub oficjalisty w polskiej służbie wojskowej, przyczem za armję polską uważa się istniejące w czasie od dnia 1 lipca 1914 r. do dnia 1 listopada 1918 r. b. legjony komendanta J. Piłsudskiego i wszelkie inne formacje wojskowe polskie, tworzone w tym czasie na obczyźnie. Tym z pośród pracowników miejskich, którzy w dniu 1 listopada 1918 roku ukończyli już 23 rok życia, zalicza się do wysługi lat, po przedstawieniu odpowiedniego zaświadczenia, całkowity czas służby w wojsku polskiem, tym zaś z pracowników miejskich, którzy 23 rok życia ukończyli po dniu 1 listopada 1918 r., odlicza się od czasu, przesłużonego w wojsku polskiem, 2 lata służby obowiązkowej. Przez tego do wysługi lat należy pracownikom miejskim zaliczać w przyszłości czas pozostawiania na obowiązkowych ćwiczeniach wojskowych oraz czas pozostawiania w szeregach armji w czasie wojny.“

Pracownicy stabilizowani, którym powyższa uchwała daje prawo zaliczenia do wysługi lat służby wojskowej, winni złożyć drogą służbową do Prezydium Magistratu podania z odpowiednimi dokumentami wojskowemi, w terminie 1-miesięcznym.

Prezydent (—) Rzewski.

p. o. Dyrektor

Zarządu Głównego

(—) dr. Grinberg.

Okólnik № 15.

Niniejszem podaje się do wiadomości, że:

1) w wielki piątek, dnia 30 marca 1923 roku, biura Zarządu Miejskiego czynne będą tylko do godz. 12 w południe, zaś w wielką sobotę, dnia 31 marca 1923 roku — zupełnie nieczynne.

Wszystcy robotnicy i pracownicy dzienni winni otrzymać za te dni całkowite należne wynagrodzenie.

2) urzędnicy stabilizowani i etatowi Zarządu Miejskiego winni otrzymać do dnia 30 marca 1923 r. włącznie należne im — w myśl okólnika № 12 P. I/23 I z dnia 12 marca 1923 roku — pobory za miesiąc marzec r. b. oraz 25% tychże poborów na poczet poborów za m. kwiecień 1923 roku, urzędnicy nieetatowi oraz djetaryusze Zarządu Miejskiego — należne im w myśl tegoż okólnika pobory za m. marzec r. b. oraz 50% poborów, należnych im za pierwszą połowę m. kwietnia 1923 roku, zaś oficjaliści, robotnicy i wszyscy inni pracownicy Zarządu Miejskiego — należne im w myśl tegoż okólnika pobory za czas do dnia 31 marca 1923 roku włącznie.

Łódź, dnia 22 marca 1923 r.

Prezydent (—) Rzewski.

p. o. Dyrektor
Zarządu Głównego

(—) dr. Grinberg.

Kronika miejska.

— **Stypendjum im. prezydenta G. Narutowicza.** Zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej z dn. 20 grudnia 1922 r., Magistrat zatwierdził, w brzmieniu opracowanem przez Oddział Prawny, statut stypendjalny im. Pierwszego Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, G. Narutowicza dla studenta — łodzianina Wydziału dróg i mostów politechniki warszawskiej. Fundusz stypendjalny wynosi 500.000 Mk. rocznie.

— **Walka z jaglicą.** Na wniosek Wydziału Zdrowotności Publicznej Magistrat uchwalił powołać do życia Radę do walki z jaglicą. W skład jej wejdą: 2 przedstawiciele — lekarze Wydz. Ośw. i Kultury, 2 lekarze Wydz. Zdrowotn. Publ., przedstawiciel Komisji Lekarskiej, Inspektor Szpitali Miejskich, Dyrektor Wojew. Urzędu Zdrowia, Nacz. Lekarz Kasy Chorych, przedstawiciel Wydz. Opieki Społecznej i ławnik Wydz. Zdrowotn. Publicznej.

— **Łódź w Związku Miast Polskich.** Magistrat otrzymał od Zarządu Związku Miast Polskich zawiadomienie o wysokości przypadającej na Łódź w r. 1923 składki członkowskiej. Licząc po 30 mk. od mieszkańca, składka ta wynosi 13.858.980 mkp, czyli 3.464.88 złp. (W dniu 1-1-1923 I złp. 4000 mkp.).

— **Otwarcie internatu dla moralnie zaniedbanych dziewcząt szkół powszechnych.** Po zorganizowaniu internatu dla 50 chłopców przy szkole — ul. Nawrot 93 dla moralnie zaniedbanych dzieci, okazała się potrzeba urządzenia podobnej instytucji dla dziewcząt. Po zlikwidowaniu tanej kuchni przy ul. Sienkiewicza 22, Wydział Opieki Społecznej wystąpił do Magistratu z wnioskiem o przeznaczenie tego lokalu, składającego się z pięciu ubikacyj, na internat dla dziewcząt.

19 marca Wydział Opieki Społecznej dokonał otwarcia internatu dla 20 dziewcząt, a czenie szkoły przy ul. Nawrot.

Dziewczynki przebywają cały dzień w szkole, gdzie mają utrzymanie; wieczorem wracają pod opieką wychowawczyń do internatu. — W ten sposób chociaż częściowo otoczył Wydział Opieki Społecznej Magistratu m. Łodzi opieką dzieci ulicy.

Koszty internatu, preliminowane na rok 1923, wynoszą Mk. 12.000.000.

— **Budowa Kolonji Leczniczej Dziecięcej w Busku.** Min. Spr.

Wewn. zalegalizowało statut stowarzyszenia pod nazwą: „Kolonja lecznicza dziecięca im. d-ra med. J. Brudzińskiego przy zdroju w Basku.“ Nowy statut zabezpiecza w zupełności członkom dotychczasowego Komiteta budowy sanatorjum wniesione udziały. Dn. 7 kwietnia r. b. w lokalu kliniki d-ra Michałowicza w Warszawie (Litewska 16) odbędzie się zebranie organizacyjne członków wspomnianego Stowarzyszenia. W zebraniu tem uczestniczyć będzie również przedstawiciel Łodzi, która brała czynny udział w dotychczasowych pracach Komiteta budowy. Obecnie do Stowarzyszenia mają prawo przystąpić tylko te osoby, instytucje i stowarzyszenia, które złożyły deklaracje na wpłacenie przynajmniej 5 milionów marek. Ze względu na wielką ilość w naszym mieście dzieci skrofalicznych, potrzebujących systematycznej kuracji w Basku, współdziałają łódzkie władz miejskich w akcji budowy sanatorjum dziecięcego będzie miał dla ubogiej ludności bardzo dodatnie rezultaty.

— **Łódź na wystawie w Strassburgu.** Na wystawę higieniczną w Strassburgu, która będzie otwarta w czerwcu r. b., samorząd łódzki wysyła trzy wielkie tablice graficzne, opracowane przez Sekcję do walki z gruźlicą. Tablice te ilustrują: 1) Organizację wewnętrzną i zewnętrzną sekcji do walki z gruźlicą; 2) spóźniony rozwój dzieci w okresie powojennym pod względem wzrostu i wagi; 3) Ilość zgonów na gruźlicę w ciągu ostatnich 7 lat (1916—1922).

— **Bezpłatne szczepienie ospy.** Termin dorocznego szczepienia ospy zbliża się. W związku z tem Wydz. Zdrowotności Publicznej przy Magistracie m. Łodzi komunikuje:

Na mocy ustawy z dnia 19 lipca 1919 r., przymasowemu szczepieniu ochronnemu ospy podlegają:

a) pierwotnemu — dzieci w 1-ym roku życia, oraz te dzieci i dorośli, którym z jakiegokolwiek bądź przyczyn ospa nie była zaszczipiona;

b) wtórnemu — wszystkie dzieci w 7-ym roku życia, oraz osoby starsze, które nie poddały się dotychczas powtórnemu szczepieniu przeciwko ospie, lub były zaszczipione z wynikiem ujemnym.

Bezpłatne szczepienie ospy ochronnej rozpocznie się w połowie maja r. b., o czem we właściwym czasie nastąpi specjalne powiadomienia.

— **Kary za niedopełnienie obowiązku szkolnego.** W tygodniu od 3 do 10 marca r. b. za nieposyłanie dzieci do szkoły z wyroków Komisji Powszechnego Nauczania odbyły kary aresztu:

- 1) Szlowski Wincenty, Leczno 42, 1 dzień.
- 2) Wagmanowa Chaja, Targowa 38 3 dni.

Z życia miast polskich.

— **Zjazd burmistrzów miast niewydziałonych.** Dnia 16 i 17 ub. m. odbył się w Warszawie w sali Dekerta w Rataszu 7-y Zjazd burmistrzów i przedstawicieli miast niewydziałonych b. zaboru rosyjskiego.

Na Zjazd przybyło przeszło 80 delegatów.

Zjazd zagał w imieniu komisji organizacyjnej p. Dr. Stanisławski, burmistrz m. Łowicza.

Na przewodniczącego powołano p. Antoniego Moszezeńskiego, burmistrza miasta Mławy, na asesora p. Oraczewskiego, burmistrza m. Wielania i p. Klepę, burmistrza m. Kutna, na sekretarzy pp. Swiercza ze Zgierza, Nowaka z Sochaczewa i Wartkiego z Łowicza.

Na zjeździe byli obecni — przedstawiciele Min. Spraw. Wewn. pp. dr. Weissbrod i Sikorski, starosta warszawski, Okalicz, poseł Mrozowski i inni.

Zjazd powitali w imieniu Ministra Spraw Wewn. p. dr. Weissbrod, w imieniu Zarządu Zw. Miast — prezes Zarządu p. dr. Zawadzki, w imieniu miasta Warszawy — prezydent Jabłoński.

Na zjeździe zostały wygłoszone następujące referaty:

1) Obecny stan finansowy miast w świetle cyfr. Ref. dr. Stanisławski, barmistrz m. Łowicza.

2) Co dała ustawa o zasileniu finansów miejskich z dn. 17/12, ref. T. Klepa, barmistrz m. Kutna.

3) O doraźnej pomocy finansowej dla miast ref. M. Reiner, ławnik miasta Otwocka.

4) Środki walki z drożyzną ref. dr. J. Dodacki barmistrz miasta Łęczycy.

W dniu 17-go obradowała Komisja finansowa pod przewodnictwem ławnika Reintera, na której uchwalono szereg tez, zmierzających do niezwłocznej poprawy wprost katastrofalnego stanu finansów miejskich.

Uchwalono następnie wystąpić z petycją do Rządu i Sejmu o jaknajszysze wydzielenie miast powiatowych oraz miast z ludnością ponad 10,000 ze Związków komunalnych.

Do złożenia tej petycji p. Marszałkowi Sejmu i Ministrowi Spraw Wewnętrznych wybrano specjalną delegację, w której skład weszli pp.: prezes Zarządu Związku miast, p. dr. Zawadzki, dyrektor biura, p. Grotowski, pp. poseł Mrozowski (Ostrowiec) dr. Stanisławski (Łowicz), Klepa (Kutno), Swiecz (Zgierz, Moszeżeński (Mława).

W końcu dokonano wyborów do Komisji Organizacyjnej, w skład której weszli pp. dr. Stanisławski, poseł Mrozowski, Klepa, Reiner i Dodacki (wszyscy ponownie).

Regulacja ulic w Pabjanicach.

Rada miejska m. Pabjanie upoważniła magistrat do zaciągnięcia na regulację i brakowanie ulic w Polskim Banku Komunalnym pożyczki w wysokości do 10,000,000 mk. i do ustalenia terminu spłat oraz wszystkich wogóle warunków pożyczki i przyjęcia zobowiązań z pożyczką związanych.

OBWIESZCZENIE

w sprawie Państwowego Podatku Dochodowego za r. 1923.

Z powodu błędnych informacji, podawanych przez prasę łódzką co do terminu składania zeznań o dochodzie za rok 1922, Magistrat m. Łodzi — Oddział Podatkowy — wyjaśnia, że na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dn. 9 b. m. L. 2207/II D. P., termin składania zeznań został odroczony do dnia 30 kwietnia 1923.

Jednocześnie zaznacza się, że wymiar i pobór tego podatku za rok 1923 został również powierzony Magistratowi, a zatem w myśl wezwania Izby Skarbowej w Łodzi z gradnia 1922, zeznania te winny być składane w Oddziale Podatkowym, Plac Wolności № 2, przy czym zwraca się uwagę, że stosownie do art. 19 ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 (Dz. U. Rz. P. № 29 z r. 1922), do zeznania winien być dołączony dowód uiszczenia połowy kwoty podatku, przypadającej od zeznanego dochodu. W razie niewpłacenia tej połowy będą pobrane, po wymierzeniu podatku przez komisję, procenty za zwłokę w wysokości 10% miesięcznie.

Wpłaty połowy kwoty podatku należy uskutecznić w Głównej Kasie Miejskiej, Plac Wolności 14, okienko № 18.

Łódź, dnia 26 marca 1923 roku.

Przewodniczący Wydziału

(—) Dr. Grinberg

MAGISTRAT m. ŁODZI.

Prezydent (—) Rzewski.

Treść numeru 13-go:

Samorząd terytorjalny w odrodzonej Polsce.

Obwieszczenia i okólniki:

Obwieszczenie Magistratu m. Łodzi w sprawie opłat za świadczenia Biura Ksiąg Stałej Ludności. Okólnik № 13 w sprawie prowadzenia niepożądaných z punktu widzenia dla ogólnych interesów gospodarki komunalnej dyskusyj. Okólnik № 14 w sprawie wynagrodzenia urzędników za pracę nadetatową. Okólnik № 15 w sprawie czynności biur Zarządu Miejskiego w święta wielkanocne.

Kronika miejska.— Z życia miast polskich.—**LICYTACJE PRZYMUSOWE.**

Dnia 4 kwietnia 1923 r. od godz. 9-ej rano obeździe się licytacja przy ul. Kościelna 6, dwie sztuki towaru. Piotrkowska 25, sztuka towaru. Piotrkowska 35, lustro, tremo i stół. Piotrkowska 35, lustro i szafy. Piotrkowska 37, zegar stołowy i tremo. Piotrkowska 37, tremo zegar stołowy. Piotrkowska 37, biurko i stół. Piotrkowska 37, 5 par bucików i palto. Piotrkowska 41, 2 sztuki towaru Piotrkowska 41, 5 par butów nowych. Piotrkowska 41 2 dwie sztuki towaru, Piotrkowska 43, 5 sztuk towaru. Piotrkowska 79, kredens. Piotrkowska 18, bufet. Piotrkowska 35, biurko. Cegielniana 41, tualeta z lustrem. Cegielniana 43, kredens. Al. 1 Maja 3, kredens. Al. 1 Maja 3, kredens. Al. 1 Maja 23, kredens. Dzielna 55, Kasa ogniotrwała Cymera 7, kredens. Zaahodnia 32, stół i biurko. Aleksandrowska 99, szafa, Mickiewiczza 3, szafa. Cegielniana 2, szafa z lustrem. Cegielniana 5, szafa. Cegielniana 12, otomana. Cegielniana 12, kredens. Drewnowska 42, boki ręcznego warsztatu. Drewnowska 56, waga bufetowa. Cegielniana 9, maszyna do szycia. Gdańska 4, zegar. Gdańska 23, lustro. Gdańska 28, 4 krzesła wyścielane. Gdańska 31, lustro Gdańska 31, zegar, Gdańska 31, 2 krzesła. Gdańska 31, zegar. Al. 1 Maja 4, kredens otomana, lustro tremo i 12 krzesel. Zawadzka 36, kredens, zegar stojący, szafka, otomana i 12 krzesel. Cegielniana 4, 7 sztuk towaru. Gdańska 11, 2 szafy. Piotrkowska 34, szafa. Gdańska 8, szafa z lustrem, biurko. Gdańska 37, biurko i fotel. Konstantynowska 18, tremo, zegar, kredens pomnik. Konstantynowska 49, szafa i maszyna do szycia. Nowomiejska 9, 2 szafy, otomana i stół. Nowomiejska 11, galanterja, Nowomiejska 12, kasa ogniotrwała, Nowomiejska 15, kredens, regulator, tremo, garderoba, dwa stoły. Nowomiejska 17, 100 tuz. chustek zamościańskich. Cegielniana 62, kredens, tremo i otomana. Kamienna 11, pianino, kredens. Piotrkowska 28, 4 sztuki towaru. Magistracka 2, 2 szafy. Piotrkowska 17, szafa do rzeczy. Piotrkowska 18, 2 szt. towaru. Piotrkowska 19, 2 sztuki towaru. Piotrkowska 18, 2 szt. towaru. Cegielniana 40, lustro, szafa, otomana, Północna 1 otomana. Piotrkowska 22, 7 sztuk towaru. Cegielniana 43, 3 sztuki podszewki, Cegielniana 43, zegar ścienny Piotrkowska 16, kasa ogniotrwała. Piotrkowska 22, 3 sztuki towaru. Piotrkowska 20, 4 palta damskie. Nowomiejska 10, guziki białe i taśmy. Nowomiejska 10, kawalek towaru 17 mtr. Nowomiejska 10, tuzin skarpetek. Cegielniana 41, 2 sztuki towaru. Piotrkowska 22, 1 sztuka towaru. Piotrkowska 25, 10 sztuk towaru. Piotrkowska 42, 29 paczek płótna. Piotrkowska 52, 29 paczek barchanu. Piotrkowska 43, kredens, otomana. Piotrkowska 51, pianino, tremo. Piotrkowska 53, dwa fotele, lustro tremo, zegar ścienny, maszyna do szycia. Dzielna 7, 1 paczka przędzy. Piotrkowska 69, kasa ogniotrwała, biurko kryte, 4 fotele. Kilińskiego 130, zegar wiszący, otomana, szafa. Południowa 42, kredens dębowy. Kilińskiego 135, otomana, obrus, stół, kredens. Cegielniana 23, fotel. Cegielniana 22, krzesło. Piotrkowska 20, chustka. Grabowa 23, obrus i kapa.

Dnia 5 kwietnia 1923 r. od godz. 9-ej rano obeździe się licytacja przy ulicy: Aleja 1-go Maja 9, pianino, Piotrkowska 58, szesnaste paczek przędzy, Piotrkowska 37, 111 sztuk towaru, Piotrkowska 37, 3 sztuki towaru, Piotrkowska 21. 11 sztuk towaru, Piotrkowska 38, 2 sztuki towaru, Piotrkowska 62, urządzenie w cukierni, Piotrkowska 53, Urządzenia biurowe, Piotrkowska 56, urządzenie biurowe, Piotrkowska 39, kredens i szafa, Andrzeja 4, szafa do garderoby, Sienkiewicza 9, zegar, Sienkiewicza 89, tremo, Sienkiewicza 15, samowar, Sienkiewicza 37, klosz, Sienkiewicza 39, tremo, dwie szafy, maszyna do szycia, otomana, Piotrkowska 37, dwie szafy, tremo, Juliusza 10, gramofon, szafa i 6 krzesel, Kilińskiego 55, lodownia, Kilińskiego 59, kasa, Kilińskiego 61, tremo, Kilińskiego 78, lustro, szafa i kanapa, Nawrot 34, kredens, Wilanowska 6, szafa do rzeczy, Główna 31, kredens, kanapa, lustro i zegar ścienny, Karola 20, lustro, zegar, stół, szafa, maszyna do szycia, Piotrkowska 132, zegar, Piotrkowska 31, 7 sztuk towaru, Piotrkowska 199, 2 kr. pasów, Brzozowa 4, zegar ścienny, Kilińskiego 139, kasa ogniotrwała, Kilińskiego 142, lustro ścienne, Kilińskiego 144, umywalnia, Kilińskiego 145, 2 kapy z łózek, Kilińskiego 158 B, szafa do rzeczy, Górny Rynek 2, kredens i maszyna do szycia, Kilińskiego 88, pianino, Piękna 32, stół, Piotrkowska 271, pianino, szafka z lustrem, zegar, maszyna do szycia i stół, Rzgowska 3, 2 szafy i maszyna do szycia, Rzgowska 119, sto korcy miatu węgla, Rzgowska 23, otomana, biurko, szafa, Rzgowska 62, maszyna do szycia, Rzgowska 76, szafa, Napiórkowskiego 75, biurko, maszyna do szycia, Napiórkowskiego 77, warsztat, Rzgowska 119, 100 korcy węgla, Rzgowska 93, szafa, Śląska 74, szafa, Śląska 74, szafa, Piotrkowska 294, pianino, kredens, otomana, regulator, Rzgowska 35 A, szafa, Wilanowska 2, szafa do rzeczy, Sz. Pabjanicka 53, maszyna do szycia, Kilińskiego 130, tremo, Nawrot 7, kredens, fortepian, Nawrot 7, biurko, Łęczycza 56, szafa, Moniuszki 1, kasa ogniotrwała i biurka, Piotrkowska 60, 5 par damskich bucików, Piotrkowska 102, maszyna do szycia, 4 biurka, 2 stoły, szafa, 6 krzesel, Zielona 3, obrus.